

Review: Μεταξένια Αγάπη

ΜΕΤΑΞΕΝΙΑ ΑΓΑΠΗ

ΛΙΑ ΖΩΤΟΥ, ΘΟΔΩΡΗΣ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

«Έτσι είναι οι αληθινές αγάπες, αγόρι μου... γεμίζουν ολότελα την καρδιά και την ψυχή μας! Μόνο που, πολλές φορές, όπως η μεταξένια αγάπη κρύβουν μέσα τους θυσία βαριά, θυσία της ελευθερίας, θυσία της ίδιας της ζωής, θυσία που πιότερο μεγάλη δεν υπάρχει...»

Η νεαρή και επιτυχημένη σχεδιάστρια μόδας Αντζέλικα Ρινάλντι αναχωρεί εσπευσμένα από το Μιλάνο και καταφεύγει στο άγνωστο ως τότε για εκείνη Σουφλί, ψάχνοντας απεγνωσμένα διέξοδο από τα διλήμματα που την ταλανίζουν. Εκεί, την περιμένει μια έκπληξη, που θα τη γυρίσει πίσω στο παρελθόν και θα της φανερώσει πως τελικά η ζωή υφάινεται με το πιο σπάνιο, το πιο πολύτιμο μετάξι!

Αργυρώ... Ένα κορίτσι ατίθασο, μεγαλωμένο σε ένα περιβάλλον με πειθαρχία και αυστηρούς κανόνες. Μια κοπέλα περήφανη, που δε θα συμβιβαστεί με ό,τι η μοίρα τής έχει γραμμένο. Θα ερωτευτεί παράφορα και θα γευτεί την πίκρα της προδοσίας.

Άγγελος... Ένα αγόρι ευαίσθητο, δεμένο με τον τόπο του και την καλλιέργεια του μεταξιού. Ένας άντρας ικανός να πάρει αποφάσεις που θα κάνουν την καρδιά του να ματώσει. Ώσπου, κυνηγημένος από τα φαντάσματα του παρελθόντος, θα αναζητήσει τη λύτρωση.

Από την ακριτική πόλη του μεταξιού και την πολυσύχναστη ιταλική πρωτεύουσα της μόδας έως τα βάθη της σαγηνευτικής Ανατολής, γύρω από τα πλινθόκτιστα μεταξουργεία και τους ακαταπόνητους σηροτρόφους, τους οίκους μόδας και τα εντυπωσιακά ντεφιλέ, γεννιέται μια ιστορία ποτισμένη με όνειρα, επιθυμίες και εγωισμούς, θυσίες ζωής, διλήμματα καρδιάς, μα πάνω απ' όλα με αληθινή, απόλυτη, μεταξένια αγάπη!

Της Μαρίας Μπακάρα:

Το συγγραφικό δίδυμο Λία Ζώτου και Θοδωρής Καραγεωργίου μου έχει χαρίσει όμορφες αναγνωστικές στιγμές στο παρελθόν καθώς τα βιβλία τους είναι εξαιρετικά καλογραμμένα, με πλούσιες εικόνες, φροντισμένη έρευνα και μια υπέροχη λογοτεχνική πνοή. Ωστόσο, εγώ προσωπικά, ένιωθα πάντα πως κάτι μου έλειπε. Ήμουν σίγουρη πως το καινούριο τους βιβλίο με τίτλο «Μεταξένια Αγάπη», το οποίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός, δε θα με συγκινούσε ιδιαίτερα. Σκεπτόμενη τόσο στερεοτυπικά, σχεδόν αρνητικά τολμώ να πω, άρχισα την ανάγνωση. Πολύ σύντομα συνειδητοποίησα το τεράστιο ενδιαφέρον που μου προκαλούσε η ιστορία αλλά και ο χαρακτήρας της Αντζέλικα. Προσπαθούσα να την κατανοήσω, να τη γνωρίσω, να την καταλάβω. Κάπου βαθιά μέσα μου ένιωθα πως την ήξερα και δεν μπορούσα παρά να τη θαυμάσω για τον τρόπο που αναζητούσε την αλήθεια για τον εαυτό της.

Η Αντζέλικα είναι μια νεαρή διάσημη σχεδιάστρια μόδας, μεγαλωμένη στην Ιταλία από τη θρυλική γιαγιά της, Σύλβια Ακουάρτ, η οποία με το ταλέντο της κατάφερε να μεσουρανήσει ως δημιουργός, επί δεκαετίες στα ντεφιλέ μόδας και να χτίσει μια ολόκληρη αυτοκρατορία. Γιατί η Αντζέλικα εγκαταλείπει ξαφνικά τα πάντα και επισκέπτεται το άγνωστο για εκείνη Σουφλί; Ποια είναι η σχέση της με την Ελλάδα και την παράδοση της σηροτροφίας;

Πίσω στο χρόνο, αρχές του 20^{ου} αιώνα δυο νέοι, η Αργυρώ και ο Άγγελος, ερωτεύονται με πάθος και προσπαθούν να επιβιώσουν στη σκληρή επαρχιώτικη Ελλάδα. Θα καταφέρει η αγάπη τους να νικήσει τα εμπόδια; Τί γίνεται όταν οι δυσκολίες μιας σχέσης, ενός έρωτα, προέρχονται από τον ίδιο μας τον εαυτό;

Πρόκειται για ένα εξαιρετικά καλογραμμένο βιβλίο – όπως όλα τα βιβλία του συγγραφικού διδύμου Ζώτου-Καραγεωργίου άλλωστε – το οποίο μας

αφηγείται δύο ιστορίες που τις χωρίζουν δεκαετίες αλλά τις ενώνουν πολλά περισσότερα. Το κείμενο επιδεικνύει την τρομερή εξέλιξη της πέννας των δημιουργών του, κυρίως σε ό,τι αφορά τη δομή των ηρώων. Ο τρόπος με τον οποίο χτίζονται οι χαρακτήρες, αλλά και τα εξελικτικά ψυχογραφήματα τους, αποτελούν συγγραφικό κίνημα που σε συνδυασμό με τις μαγικές εικόνες που περιγράφονται, ο αναγνώστης νιώθει πως βρίσκεται στους τόπους που βρίσκονται οι ήρωες του βιβλίου. Ειλικρινά ένιωσα πως ήμουν στην Ιταλία, πως περπατούσα στους δρόμους της, πως παρακολουθούσα τον ποδοσφαιρικό αγώνα Μίλαν-Ίντερ.

Οι συγγραφείς έχουν κάνει αξιόλογη και προσεκτική έρευνα και κατάφεραν να μου εξάψουν το ενδιαφέρον σχετικά με την σηροτροφία, αλλά και τον τρόπο που δημιουργούνται – και στο παρόν αλλά και στο παρελθόν – τα υφάσματα και τα ρούχα. Οι δημιουργοί κρατούν άριστα τις ισορροπίες σε σχέση με τις παρελθοντικές αναδρομές, αλλά και τη χρονική τοποθέτηση που επιλέγουν στην παροντική αφήγηση.

Όπως προείπα η «Μεταξένια Αγάπη» μου κέντρισε εξ αρχής το ενδιαφέρον. Έχει απίστευτα ενδιαφέρουσα υπόθεση και η Αντζέλικα είναι ένας λογοτεχνικός χαρακτήρας με τον οποίο ταυτίστηκα, υπερβολικά θα έλεγα. Ο λεπτοδουλεμένος τρόπος με τον οποίο χειρίζονται οι συγγραφείς τους φόβους και τις δυσκολίες της, σε συνάρτηση με τις διαπροσωπικές της σχέσεις, δείχνει όχι μόνο την προσεγγμένη προσέγγιση τους, αλλά και το πόσο σύγχρονη ματιά έχει το κείμενο τους.

Η «Μεταξένια Αγάπη» είναι ένα από τα καλύτερα βιβλία με τα οποία μπορεί να ταξιδέψει ο αναγνώστης. Καλοδουλεμένη γλώσσα, αριστουργηματικά ψυχογραφήματα – με αυτό του Άγγελου να αποτελεί κορυφαίο δείγμα – και ενδιαφέρουσα πλοκή. Όμως υπάρχει και κάτι άλλο, κάτι ανεπαίσθητο, το οποίο μόλις το εντοπίσεις κατανοείς το πάθος με το οποίο γράφτηκε το συγκεκριμένο βιβλίο. Είναι η ψυχή που αναδεικνύουν οι λέξεις και οι μικροί συγγραφικοί θησαυροί με τους οποίους ερχόμαστε αντιμέτωποι. Έχω στο μυαλό μου μια συγκεκριμένη σκηνή που δεν μπορώ να μην αναφέρω. Είναι η σκηνή εξαιτίας της οποίας κατάλαβα πως η «Μεταξένια Αγάπη» δεν θα είναι ένα ακόμα βιβλίο για εμένα. Είναι η σκηνή στην οποία το μέχρι τότε αναγνωστικό μου ενδιαφέρον μετατράπηκε σε κάτι άλλο, σε κάτι διαφορετικό. Μετατράπηκε στην πεποίθηση πως κάποιες φορές διαβάζουμε κάτι που μας αλλάζει τη ζωή. Η σκηνή στην οποία ο Άγγελος μιλάει με τον παππού του και

ανακαλύπτει την «αλήθεια» πίσω από τη σηροτροφία είναι απλώς συγκλονιστική μέσα στην απλότητα της.

«Δε γίνεται αλλιώς, αγόρι μου»... «Μα τα αγαπάμε, παππού, τα κουκούλια μας»... «Κάθε χρόνο, παιδί μου... Κάθε χρόνο, τέτοια μέρα πεθαίνω και εγώ μαζί τους»

Ποτέ πριν σε μία σκηνή δεν αποτυπώθηκε το νόημα της ζωής με πιο ρεαλιστικό και αλληγορικό τρόπο. Ποτέ πριν σε μία σκηνή δεν συνυπήρξαν τόσο ιδανικά οι ψυχές των δημιουργών και των αναγνωστών. Τέτοιες σκηνές έχεις την τύχη να διαβάσεις λίγες φορές στη ζωή σου.